

The Effect of Political and Economic Uncertainty on the Stability of the Banking Sector¹

Davoud Hassani², Mir Feyz Fallahshams³,
Golamreza Zomorodian⁴

Received: 2023/04/04

Accepted: 2023/09/11

Research Paper

Abstract

The main purpose of this study is to investigate the impact of economic and policy uncertainty on the financial stability of the banking sector. In this regard, firstly, using Generalized AutoRegressive Conditional Heteroskedasticity (GARCH), inflation uncertainty as an indicator of economic uncertainty, government tax revenue uncertainty, and exchange rate uncertainty as indicators of government policy uncertainty are calculated. Then, the impact of these indicators on the financial stability of the banking sector (calculated using the ZSCORE approach) has been examined. In this study, the monthly data of 19 banks including Melli, Sepah, Post Bank, Maskan, Tejarat, Mellat, Karafarin, Eghtesad Novin, Parsian, Pasargad, Mellal, Sina, Ayandeh, Day, Tourism, Shahr, Iran Zamin, Qarz Al-Hasaneh Resalat and the Middle East has been used in the period 2015 to 2020. The results of this study show a negative and significant relationship between inflation uncertainty and exchange rate uncertainty with the financial stability of the banking sector. However, the coefficient of tax revenue uncertainty is not statistically significant. In addition, the results of the final model indicate a positive relationship between the bank deposit ratio and a negative relationship between the size and ratio of foreign debt with the financial stability of the banking sector.

Key Words: Economic Uncertainty, Policy Uncertainty, Financial Stability, Banking Sector, Zscore Approach.

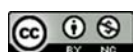
JEL Classification: G31, G38, G21.

1. doi: 10.22034/JSE.2023.12143.2089

2. Department of Management, Tehran Center Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. (Corresponding Author). (davoudhassani@gmail.com).

3. Associate Professor, Department of Financial Management, Tehran Center Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

4. Department of Financial Management, Tehran Center Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

سازمان بورس و اوراق بهادار، مرکز پژوهش، توسعه و مطالعات اسلامی
فصلنامه بورس و اوراق بهادار، سال شانزدهم، شماره ۶۳، پاییز ۱۴۰۲، صص ۳۲۰-۲۹۹

اثر عدم قطعیت سیاستی و اقتصادی بر ثبات نظام بانکی^۱

داود حسنی^۲، میرفیض فلاح شمس^۳، غلامرضا زمردیان^۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۱/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۶/۲۰

مقاله پژوهشی

چکیده

هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی تاثیر عدم قطعیت (نااطمینانی) اقتصادی و سیاستی بر ثبات مالی بخش بانکی است. در این راستا ابتدا نااطمینانی تورم به عنوان شاخص نااطمینانی اقتصادی و نااطمینانی درآمدهای مالیاتی دولت و نااطمینانی نرخ ارز به عنوان شاخص های نااطمینانی سیاست های دولتی با استفاده از مدل های واریانس ناهمسانی شرطی خودرگرسیون تعمیم یافته (GARCH) محاسبه می شود. در ادامه تاثیر این شاخص ها بر ثبات مالی بخش بانکی (محاسبه شده با استفاده از رویکرد ZSCORE) مورد بررسی قرار می گیرد. در این پژوهش از داده های ماهانه ۱۹ بانک شامل بانک های ملی، سپه، پست بانک، مسکن، تجارت، ملت، کارآفرین، اقتصاد نوین، پارسین، پاسارگاد، ملل، سینا، آینده، دی، شهر گردشگری، ایران زمین، قرض الحسنه رسالت و خاورمیانه در دوره زمانی ۱۳۹۴-۱۳۹۹ استفاده شده است. نتایج این پژوهش نشان دهنده رابطه منفی و معنادار نااطمینانی تورم و نااطمینانی نرخ ارز با ثبات مالی بخش بانکی است. استبا این حال ضریب نااطمینانی درآمدهای مالیاتی از لحاظ آماری معنادار نیست. افزون بر این، نتایج برآورد مدل نهایی بیانگر رابطه مثبت نسبت سپرده بانکی و رابطه منفی اندازه و نسبت بدهی خارجی با ثبات مالی بخش بانکی است.

واژه های کلیدی: نااطمینانی اقتصادی، نااطمینانی سیاستی، ثبات مالی، بخش بانکی، رویکرد ZSCORE.

طبقه بندی موضوعی: G31, G38, G21.

doi: 10.22034/JSE.2023.12143.2089

۲. گروه مالی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول). (davoudhassani@gmail.com).

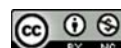
۳. دانشیار، گروه مدیریت بازرگانی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۴. گروه مدیریت بازرگانی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

حق انتشار این مستند، متعلق به نویسندگان آن است. © ۱۴۰۲. ناشر این مقاله، سازمان بورس و اوراق بهادار است.

این مقاله تحت گواهی زیر منتشر شده و هر نوع استفاده غیرتجاری از آن مشروط بر استناد صحیح به مقاله و با

رعایت شرایط مندرج در آدرس زیر مجاز است.

Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International license
(https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

مقدمه

نااطمینانی همیشه یکی از دغدغه های اقتصاددانان و سرمایه گذاران بوده است (آهنگری و همکاران، ۱۴۰۱). در چند سال گذشته، به ویژه پس از بحران های مالی، رویدادهای متعددی رخ داده است که به دنبال آن دولت ها سیاست های مالی، نظارتی و اصلاحی خود را تغییر دادند (الثاقب و الغرابعلی، ۲۰۲۱). اصلاحات اقتصادی، مالی و تعدیلات ساختاری در نظام اقتصادی، موجب نگرانی هایی در جهت گیری آینده سیاست های دولت شده و تاثیر نامطلوبی بر فضای اقتصادی و کسب و کار گذاشته است (شکرخواه و همکاران، ۱۴۰۲). این نگرانی ها موجب کاهش سرمایه گذاری، اشتغال و کندی روند بهبود اقتصادی شده و همچنین تاثیر چشم گیری بر واسطه های مالی به ویژه قیمت گذاری وام های بانکی، رشد اعتبارات و ثبات بانکی می شود (فان و همکاران، ۲۰۲۱).

بانک به عنوان هسته مرکزی بخش مالی از جمله بخش های مهم و اساسی اقتصاد و بستر ساز اصلی رشد و پویایی سیستم مالی و در نتیجه رشد و توسعه اقتصادی است. بانک ها با در اختیار داشتن بخش عمده ای از نقدینگی جامعه، نقش بسیار حساس و مهمی در نظام اقتصادی ایفا کرده و در تنظیم روابط و مناسبات اقتصادی جامعه، تأثیر بسزایی دارند (آقایی و رضاقلی زاده، ۱۳۹۵). نکته مهمی که در خصوص بانک های فعال در بازار پول وجود دارد این است که آنها همواره در معرض تهدیدات مختلفی قرار دارند. اما یکی از مهمترین آنها مسأله بحران شبکه بانکی و عدم توجه جدی به شاخص های ثبات بانکی است. در طول دهه های گذشته، بحران های بانکی متعدد در کشورهای توسعه یافته و کشورهای نوظهور در عرصه توسعه اقتصادی (آسیای شرقی و جنوب شرقی) به وجود آمده که هزینه های سنگینی را بر بدنه اقتصادی این کشورها تحمیل کرده اند (شایگانی و عبدالحی آرانی، ۱۳۹۰). از اینرو، در سالیان اخیر بخصوص پس از بحران مالی سال ۲۰۰۸ میلادی و پاندمی کرونا در سال ۲۰۲۰ مطالب نوشتارهای علمی فزاینده ای در زمینه بررسی ثبات مالی در ادبیات مالی ارایه شده است تا جاییکه درک عمیق مقاومت بخش بانکداری نسبت به سناریوهای نامطلوب اقتصاد کلان، بخشی از اهمیت حیاتی ارزیابی صحیح ریسک سیستماتیک بوده و این جریان ارتباط مستقیمی با توسعه ابزارهای نظارتی و محتاطانه^۱ (احتیاطی) جدید دارد (واز کوئزا و همکاران^۲، ۲۰۱۲).

1. Prudential

2. Vazquez et al; (2012)

ثبات کم یا بی‌ثباتی سیستم بانکی و ورشکستگی بانک‌ها کاهش شدید عرضه منابع مالی تأمین‌کننده سرمایه، اعتبارات و وام‌های بانکی، فشار بر بنگاه‌ها و خانوارها برای تعدیل ترازهای مالی خود، کاهش اعتماد مشتریان بانک به پس‌انداز در بانک‌ها (و به سخن دیگر، کاهش حجم پس‌انداز) و در نهایت، کاهش حجم تولید، درآمد و ثروت را به دنبال دارد. از اینرو، بررسی ثبات بانکی و عوامل موثر بر آن در اقتصاد هر کشور یا منطقه (چه توسعه یافته و چه در حال توسعه) برای کمک به کاهش هزینه‌های یادشده و به طریق اولی، بهبود رشد و توسعه اقتصادی در داخل کشور از اهمیت زیادی برخوردار است (شایگانی و عبدالمهی آرائی، ۱۳۹۰). از سوی دیگر از جمله عوامل موثر بر ثبات در بخش بانکی می‌توان به عدم قطعیت (نااطمینانی) اقتصادی و سیاست‌گذاری‌های دولتی اشاره کرد (شیر و همکاران، ۲۰۲۱). هدف آرمانی پژوهش حاضر، ارائه‌نمایی کلی از وضعیت ثبات سیستم بانکی کشور و عوامل موثر بر آن است در این راستا تلاش می‌شود تا اثر شاخص‌های عدم قطعیت بر ثبات بخش بانکی مورد بررسی قرار گیرد. این مقاله در پنج بخش تنظیم شده است که به ترتیب پس از مقدمه عبارت‌اند از: پیشینه پژوهش، روش پژوهش شامل تصریح مدل و معرفی داده‌ها، برآورد مدل و تجزیه و تحلیل آن و نتایج و پیشنهادها.

مبانی نظری پژوهش

نااطمینانی به حالتی گفته می‌شود که در آن دانش فرد یا افراد محدود است و دانش کامل نسبت به حالت یا نتیجه‌ای که به دست آمده یا می‌آید ممکن نیست (هابارد^۱، ۲۰۰۷). نااطمینانی‌های اقتصاد کلان محیط نامطمئنی را برای سرمایه‌گذاران ایجاد می‌کند و باعث می‌شود که سرمایه‌گذاران نتوانند به سهولت و با اطمینان بیشتر درباره سرمایه‌گذاری آتی تصمیم بگیرند و شاید متحمل زیان‌های وسیعی می‌شوند. از جمله شاخص‌های عمده نااطمینانی اقتصادی می‌توان به نااطمینانی تورم، نااطمینانی قیمت نفت، نااطمینانی نرخ ارز و نااطمینانی ناشی از قیمت طلا اشاره کرد. در این بخش رابطه تئوریک بی‌ثباتی شاخص قیمتی بازار سهام و شاخص‌های نااطمینانی یادشده بیان می‌شود.

بر اساس ادبیات موجود، عدم قطعیت سیاستی و اقتصادی می‌تواند بر ریسک و ثبات بخش بانکی از بعد درون سیستمی و برون سیستمی تأثیرگذار باشد. از نظر درون سیستمی، عدم قطعیت

1. Habard

از طریق کاهش رفتار ریسک‌پذیری به تصمیمات محافظه کارانه‌تر مدیران منجر می‌شود (یاواس^۱، ۲۰۲۰). التاغب و الغرابالی^۲ (۲۰۱۹) نشان می‌دهند که در دوره‌های بالای عدم قطعیت سیاست‌گذاری، مدیران محافظه کارانه‌تر عمل می‌کنند. به عبارت دیگر با توجه به شرایط بازارهای مالی مجبور می‌شوند محافظه کارتر باشند. از لحاظ برون سیستمی، عدم قطعیت سیاست‌گذاری و اقتصادی می‌تواند تقاضای اعتبار برای سرمایه‌گذاری در اقتصاد را کاهش دهد. بر اساس مطالعه التاغب و الغرابالی^۳ (۲۰۱۹)، عدم اطمینان باعث ایجاد شوک در وام‌دهی بانکی می‌شود. در این زمینه، کاهله و استولز^۴ (۲۰۱۳) نشان داده‌اند که به طور کلی مخارج سرمایه‌ای و وام‌گیری شرکت‌ها در طول بحران‌های مالی به شدت کاهش می‌یابد. گولن و یون^۵ (۲۰۱۶) تأکید می‌کنند که عدم اطمینان سیاست‌های دولتی می‌تواند هزینه سرمایه را افزایش دهد و تصمیمات مربوط به استخدام، تولید و سرمایه‌گذاری را کاهش دهد و رشد اقتصادی را به طور چشمگیری تحت تأثیر قرار می‌دهد. این عدم قطعیت به طور مستقیم بر تقاضای اعتباری شرکت‌ها و خانوارها از بانک تأثیر می‌گذارد و وام‌دهی بانکی را به میزان چشمگیری کاهش می‌دهد (نگوین و همکاران^۶، ۲۰۲۰) و با کاهش سودآوری، تأثیر منفی بر قیمت سهام و کاهش ارزش‌گذاری بانک می‌گذارد (هی و نیو^۷، ۲۰۱۸). افزون بر این، عدم قطعیت اقتصادی از طریق عدم اطمینان سیاست دولت بر ریسک بانک تأثیر می‌گذارد و عدم تقارن اطلاعاتی را در بخش بانکی افزایش می‌دهد. بوچکوا و همکاران (۲۰۱۲) اشاره می‌کنند که عدم اطمینان سیاست‌گذاری اقتصادی می‌تواند منجر به عدم آزادی و انعطاف‌پذیری، کاهش بالقوه در بهره‌وری و سودآوری شرکت و افزایش هزینه‌های تأمین مالی خارجی شود. همچنین از طریق افزایش احتمال نکول وام‌گیرندگان به ویژه با افزایش محدودیت‌های مالی در سطح شرکت، این ناتوانی مالی وام‌گیرندگان به ریسک بالاتر بانکی تبدیل می‌شود (کال و استولز، ۲۰۱۳).

با توجه به اهمیت بخش بانکی در اقتصاد بانک محور ایران، در این پژوهش تلاش می‌شود تا تاثیر شاخص‌های نااطمینانی در سیستم بانکی کشور مورد بررسی قرار گیرد.

-
1. Yavas
 2. Al-Thaqeb and Algharabali
 3. Al-Thaqeb and Algharabali
 4. Kahle and Stulz
 5. Gulen and Ion
 6. Nguyen et al
 7. He and Niu

پیشینه پژوهش

بر اساس بررسی‌های انجام شده در ایران تحقیقی که تاثیر شاخص‌های نااطمینانی بر ثبات مالی بخش بانکی را مورد بررسی قرار دهد یافت نشد با این حال در زمینه‌های مرتبط تحقیقاتی انجام شده است که در این بخش به تعدادی از آنها و همچنین پژوهش‌های خارجی انجام شده در این حوزه اشاره می‌شود.

اسدی و همکاران (۱۳۹۹) به بررسی اثرات ریسک نقدینگی و اعتباری بر ثبات بانکی ایران با استفاده از شاخص Z-score بدون تورش پرداختند. در این مطالعه از اطلاعات مالی ۱۸ بانک کشور در دوره زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۵ و رهیافت داده‌های ترکیبی پویا و به طور خاص روش گشتاورهای تعمیم‌یافته سیستمی دو مرحله‌ای استفاده شده است. یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که ریسک نقدینگی و اعتباری به طور معنی‌داری باعث کاهش ثبات بانکی شده‌اند اما اثر تعاملی دو ریسک مذکور بر ثبات بانکی به لحاظ آماری معنی‌دار نبوده است. همچنین افزایش نسبت سرمایه بهبود ثبات بانکی را به همراه داشته است اما ناکارایی، بازدهی (بر اساس مفهوم مبادله ریسک-بازدهی)، نرخ رشد تسهیلات، تولید ناخالص سرانه (بر اساس فرضیه بی‌ثباتی مالی مینسکی) و تحریم‌ها منجر به افت ثبات مالی بانک‌ها شده‌اند.

خوشبخت (۱۳۹۷) در پژوهش خود به ارزیابی عملکرد شبکه بانکی در قالب شاخص ثبات با ترکیب شاخص‌های سلامت و مقاومت شبکه بانکی و شاخص عملکرد اقتصاد جهانی طی دوره ۱۳۸۷-۱۳۹۴ می‌پردازد. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد متوسط روند ثبات شبکه بانکی از سال ۱۳۸۹ نزولی شده و میانگین سالانه شاخص طی دوره ۱۳۹۱-۱۳۹۴ در مقایسه با دوره ۱۳۸۷-۱۳۹۰ در سطح پایین‌تری قرار دارد که حاکی از کاهش ثبات شبکه بانکی در این دوره بوده است.

صادقی شریف و همکاران (۱۳۹۷) در پژوهش خود به بررسی احتمال در آستانه ورشکستگی قرارگرفتن بانک‌ها و پیش‌بینی زمان آن بر اساس چرخه‌های تجاری و اقتصادی می‌پردازد. همچنین در این مقاله تأثیر رویکردهای مختلف به تعریف آستانه ورشکستگی نسبت به پیش‌بینی زمان در معرض ورشکستگی قرارگرفتن بانک‌ها در ایران مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که بقای بانک‌های ایران تحت تأثیر پنج متغیر نسبت سود عملیاتی به هزینه‌های عملیاتی، نسبت مجموع خالص درآمد بهره و درآمدهای عملیاتی به متوسط کل دارایی‌ها، درآمد کارمزد خدمات بانکی به کل درآمد، نسبت هزینه

اداری و عمومی به کل هزینه ها و اندازه بانک است. همچنین، نتایج نشان می‌دهد بر اساس معیار آکائیک (AIC)، رویکرد شاخص ثبات Z-score بهترین معیار برای تعریف و شناسایی آستانه ورشکستگی بانک‌ها در مقایسه با رویکرد کفایت سرمایه و نسبت مطالبات معوق است. جهانگرد و عبدالشاه (۱۳۹۶) در پژوهش خود با عنوان تاثیر متغیرهای کلان اقتصادی بر ثبات بانک‌های ایران، اثر سه متغیر کلان اقتصادی نرخ بهره، نرخ تورم و نرخ رشد تولید ناخالص داخلی بر شاخص ثبات بانک‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهند. نتایج این پژوهش که با استفاده از داده‌های ۱۷ بانک در طول دوره ۱۳۹۱-۱۳۸۶ انجام شده است نشان می‌دهد که نرخ تورم در دوره مورد بررسی تاثیر منفی و معنی‌دار بر شاخص ثبات بانک‌ها دارد. متغیر نرخ بهره دارای تاثیر مثبت و معنی‌دار بر ثبات بانک‌ها است و متغیر رشد تولید ناخالص داخلی دارای تاثیر منفی و معنی‌دار بر ثبات بانک‌ها است. میرباقری هیر و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهش خود به ارزیابی ثبات مالی و تبیین عوامل مؤثر بر ثبات مالی بانک‌های کشور پرداختند. در این مقاله ثبات مالی در بانک‌های ایرانی منتخب شاخص‌سازی شده و با هم مقایسه شد. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که میزان ثبات مالی در بانک‌های مورد مطالعه متفاوت بوده و ثبات مالی در بانک‌های خصوصی و دولتی یکسان نیست. دونگ و هوستون^۱ (۲۰۲۱) به بررسی اثرات نااطمینانی سیاست‌های دولتی بر ذخایر زیان وام بانکی با استفاده از نمونه ای از ۲۴۸۳ شرکت هلدینگ بانکی ایالات متحده پرداختند. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که حضور سرمایه‌گذاران نهادی، افزایش قوانین نظارتی و انتشار سود سهام، رابطه مثبت بین نااطمینانی سیاست‌های دولتی و ذخایر زیان وام بانکی را کاهش می‌دهد. شبیر و همکاران^۲ (۲۰۲۱) در مطالعه خود اثر عدم قطعیت سیاست اقتصادی (EPU) را بر ثبات بخش بانکی با استفاده از داده‌های پانل در دوره ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۹ بررسی کردند. یافته‌ها نشان می‌دهد که EPU ثبات بانک را کاهش می‌دهد، اما این اثر بر اساس ساختار بانک و سطح رقابت متفاوت است و به طور چشمگیری در طول دوره های بحران مالی بالاتر است. افزون بر این نتایج این پژوهش نشان می‌دهد کشورهایی که کیفیت نهادی بالاتر از سطح آستانه دارند، تاثیر نامطلوب عدم اطمینان سیاست‌ها بر ثبات بانک را کاهش می‌دهند، در حالی که رقابت بانکی پایین تر، تاثیر نامطلوب را تقویت می‌کند. همچنین EPU بدون در نظر گرفتن سطح توسعه و درآمد کشورها، بر ثبات بانک در همه کشورهای نمونه تاثیر منفی می‌گذارد.

1. Dung & Houston

2. Shabir et al

آبيولا و همكاران^۱ (۲۰۱۵) با به كارگيرى الگوى مخاطره نسبى كاكس و به كارگيرى صورت مالى بانكهاى كشور نيجريه در دوره زمانى ۲۰۱۱-۲۰۰۳ عوامل پيشرو در پيش بينى ورشكستگى بانكها و برآورد زمان ورشكستگى بانكها را شناسايى كرده اند. نتايج اين بررسى نشان مى دهد بانكهايى كه نسبت تسهيلات غير جارى به تسهيلات اعطاىى بالاتر و نسبت هزينه عملياتى به كل دارايى بالاتر دارند، در مقايسه با ساير بانكها با احتمال ورشكستگى بيشترى روبه رو هستند. نکته ديگر اين است كه متوسط زمان ماندگارى بانكها براساس ويژگى خاص بانكها نظير نوع مالكيت يا اندازه متفاوت است.

كاروالو و پاگليسى^۲ (۲۰۱۶) در مطالعه خود تأثير شوكهاى كلان اقتصادى بر روى ثبات مالى بانكى و قيمت مسكن در ونزوئلا را مورد بررسى قرار دادند. در اين پژوهش از داده هاى سالانه در بازه ۲۴ ساله منتهى به سال ۲۰۱۳ و يك مدل تصحيح خطاى عاملى براى بررسى تأثير شوكهاى كلان بر بى ثباتى بانكى و قيمت مسكن استفاده كردند. نتايج اين پژوهش نشان مى دهد كه رشد توليد ناخالص بانكى باعث ايجاد بى ثباتى مالى بانكى و افزايش قيمت مسكن مى شود. همچنين سياستهاى مالى و نرخ ارز نيز تأثير مستقيم بر بى ثباتى مالى بانكى داشته است.

ويمصطفى و سكرى^۳ (۲۰۱۵) در مطالعه اى به بررسى ارتباط بين مشخصات و ويژگى هاى بانك و همچنين متغيرهاى كلان و تأثير آن بر روى بانك هاى مالزى شامل ۱۵ بانك تجارى و ۱۳ بانك اسلامى در دوره ۲۰۱۰ تا ۲۰۰۰ پرداختند. نتايج آنها نشان مى دهد كه در بانك هاى تجارى نسبت بدهى به دارايى، اندازه و سود مديريت عوامل مؤثر بر ريسك نقدىنگى است. در بانكهاى اسلامى نيز نوع قراردادها باعث ريسك نقدىنگى مى شود و در هر دو نوع بانك تنها حجم نقدىنگى و تورم به وجود آورنده ريسك نقدىنگى هستند.

روش پژوهش

اين پژوهش از نظر ويژگى و جهت داده ها پس رويدادى و مبتنى بر اطلاعات گذشته مى باشد. در اين پژوهش جامعه آمارى بانكهاى كشور است و روش نمونه گيرى برش مقطعى است. در پژوهش حاضر براى شناخت مبانى نظرى پژوهش و دستيابى به اطلاعات حاصل از

1. Abiola and et al

2. Carvallo & Pagliacci

3. Waemustafa and Sukri

پژوهش های گذشته (ادبیات موضوع و پیشینه پژوهش) از مطالعات کتابخانه ای استفاده می شود و داده های مورد نیاز برای اجرای مدل های مورد نظر برای آزمون فرضیه های پژوهش با مراجعه به منابع اطلاعاتی بانک های فعال در سیستم بانکی کشور و داده های مربوط به شاخص های نااطمینانی اقتصادی و سیاسی از منابع منتشر شده بانک مرکزی جمع آوری شده اند. در این پژوهش از داده های ماهانه ۱۹ بانک شامل بانک های ملی، سپه، پست بانک، مسکن، تجارت، ملت، کارآفرین، اقتصاد نوین، پارسیان، پاسارگاد، ملل، سینا، آینده، دی، شهر گردشگری، ایران زمین، قرض الحسنه رسالت و خاورمیانه در دوره زمانی ۱۳۹۴-۱۳۹۹ استفاده شده است.

مدل و متغیرهای پژوهش

در این پژوهش به پیروی از مطالعات ترن (۲۰۱۹) و ژانگ و همکاران (۲۰۲۱) به منظور بررسی تاثیر شاخص های نااطمینانی بر ثبات نظام بانکی از مدل رگرسیونی زیر در قالب مدل های پانل دیتا استفاده می شود:

$$BankSt_{it} = \beta_0 + \beta_1 EPU_t + \beta_2 EU_{it} + \gamma_1 Control_t + \varepsilon_{it} \quad (1)$$

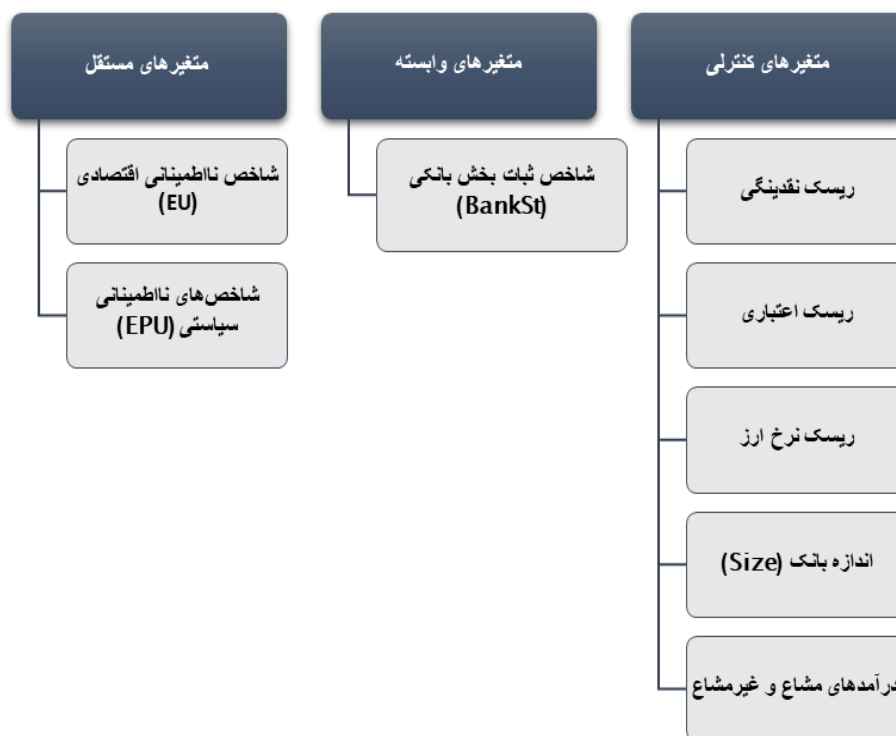
در معادله (۱)، $BankSt$ نشان دهنده شاخص ثبات بخش بانکی، EU متغیر نااطمینانی اقتصادی، EPU متغیر نااطمینانی سیاست های دولتی و $Control$ برداری از متغیرهای کنترلی می باشند. it ، بانک نام در دوره t را نشان می دهد.

در این پژوهش از شاخص نااطمینانی تورم به منظور اندازه گیری نااطمینانی اقتصادی استفاده می شود. به عبارتی داده های سری زمانی ماهانه تورم، در مدل گارچ استفاده و واریانس شرطی آن به عنوان شاخص نااطمینانی تورم، با کمک متغیرهای کنترلی با استفاده از مدل تابلوئی در مدل نهایی (zscore) برای محاسبه شاخص نااطمینانی اقتصادی به کار گرفته شد.

همچنین از داده های سری زمانی ماهانه متغیرهای نرخ ارز و درآمدهای مالیاتی دولت در قالب مدل های خانواده آرچ به منظور اندازه گیری نااطمینانی سیاست های دولتی استفاده می شود.

در نمودار زیر نیز انواع متغیرهای مورد استفاده در پژوهش نشان داده شده است.

نمودار ۱. انواع متغیرهای پژوهش

متغیر وابسته: شاخص ثبات بخش بانکی (BankSt)

برای تعیین ثبات مالی نظام بانکی از معیار Zscore در قالب معادله (۲) استفاده می‌شود. با توجه به معادله (۲) برای هر بانک نخست ارزش خالص دارایی‌ها (پس از کسر کلیه دیون) و ذخایر به صورت درصدی از دارایی‌ها را که با نماد K نشان داده می‌شود، با متوسط بازدهی به عنوان درصدی از دارایی‌ها μ جمع کرده سپس بر انحراف معیار بازده دارایی‌ها σ ، که خود نمادی از نوسان‌های (نامنظم بازدهی) است، تقسیم می‌کنیم. بدین ترتیب، برای هر یک از بانک‌های یادشده درجه ثبات مالی طی دوره مورد بررسی محاسبه می‌شود:

$$Zscore = \frac{K + \mu}{\sigma} \quad (2)$$

بر اساس معادله (۲) برای هر یک از بانک‌های فعال در سیستم بانکی کشور محاسبه می‌شود و به عنوان متغیر وابسته در مدل مورد استفاده قرار می‌گیرد.

متغیرهای مستقل

۱- شاخص نااطمینانی اقتصادی (EU)

نااطمینانی در اقتصاد کلان را می‌توان به عدم توانایی کارگزاران در پیش‌بینی دقیق نتایج تصمیمات خود تعبیر کرد (میرزائی، فلیحی و مشهدی بان ملکی، ۱۳۹۰). به منظور اندازه‌گیری نااطمینانی اقتصادی از شاخص‌های مختلفی استفاده می‌شود. نااطمینانی تورم، از پرکاربردترین شاخص استفاده شده به منظور اندازه‌گیری نااطمینانی اقتصادی است. در این پژوهش از نااطمینانی تورم با استفاده از الگوهای واریانس ناهمسانی شرطی اتورگرسیو (ARCH)^۱ یا الگوی واریانس ناهمسانی شرطی اتورگرسیو تعمیم‌یافته (GARCH)^۲ استفاده می‌شود. در این الگوها از واریانس شرطی خودبازگشتی به عنوان جانشینی^۳ برای نااطمینانی اقتصادی استفاده می‌شود (صمدی و طباطبائی، ۱۳۹۲). در این پژوهش به پیروی از مطالعات زیادی که در این زمینه استفاده شده است از جمله چن و همکاران (۲۰۲۰)، بوش و نریا (۲۰۱۹)، گودرزی فراهانی (۱۳۹۹)، نصرتیان و صمیمی جعفری (۱۳۹۸) و رحیمی و حری (۱۳۹۴) به منظور محاسبه شاخص‌های نااطمینانی از مدل‌های GARCH(1,1) استفاده شده است. با این حال سایر مدل‌ها خانواده گارچ مانند EGARCH نیز مورد بررسی قرار گرفت و نتایج معیارهای اطلاعاتی انتخاب مدل نشان دهنده عملکرد بهتر مدل GARCH است.

۲- شاخص‌های نااطمینانی سیاست‌های دولتی (EPU)

نااطمینانی سیاست‌های اقتصادی به احتمال غیر صفر تغییرات در سیاست‌های اقتصادی موجود (که تعیین‌کننده قوانین بازی بر عوامل اقتصادی است) اشاره دارد (بیکر و همکاران، ۲۰۱۴). در مطالعات از شاخص‌های مختلفی به منظور اندازه‌گیری درجه نااطمینانی سیاست‌های اقتصادی استفاده می‌شود. در این مطالعه به پیروی از مطالعاتی همچون امیری و پیرداده بیرانوند (۱۳۹۸) از متغیرهای نرخ ارز و درآمد مالیاتی دولت در قالب مدل‌های خانواده آرچ به منظور اندازه‌گیری نااطمینانی سیاست‌های دولتی استفاده می‌شود. لازم به بیان است که از واریانس شرطی خودبازگشتی متغیرهای یادشده به عنوان جانشینی برای نااطمینانی سیاست‌های اقتصادی استفاده می‌شود.

1. Auto Regressive Conditional Heteroskedasticity
2. Generalized Auto Regressive Conditional Heteroskedasticity
3. Proxy

متغيرهاى كنترلى

در اين پژوهش از متغيرهاى زير به عنوان متغيرهاى كنترلى استفاده مى شود:

۱- ريسك نقدىنگى:

نسبت كل سپرده هاى واقعى سيستم بانكى به عنوان پروكسى ريسك نقدىنگى استفاده مى شود (شامل كل سپرده هاى بخش غيردولتى (مجموع سپرده هاى ديدارى و غيرديدارى) است. چرا كه با رشد سپرده هاى بانكى احتمال برداشتهائى ناگهانى گسترده توسط سپرده گذاران (هجوم بانكى) نيز به دلایلى همچون انتشار اخبار بد افزايش مى يابد.

۲- ريسك اعتبارى:

نسبت كل تسهيلات اعطائى واقعى به بخش خصوصى نيز به عنوان تقريبى براى ريسك اعتبارى مورد استفاده قرار مى گيرد (شامل كل تسهيلاتريالى و ارزى) بانکها و موسسات اعتبارى غيربانكى به بخش خصوصى است)، زيرا با رونق اعطائى اعتبارات به بخش خصوصى احتمال افزايش مطالبات معوق (ريسك اعتبارى) افزايش مى يابد.

۳- ريسك نرخ ارز:

از نسبت بدهى هاى خارجى سيستم بانكى نيز به عنوان پروكسى ريسك نرخ ارز استفاده مى شود.

۴- اندازه بانک (Size)

متغير اندازه بانک به صورت لگاريتم طبيعى دارايى هاى كل بانک محاسبه مى شود.

۵- مجموع درآمدهاى مشاع و غيرمشاع بانک نيز به عنوان متغيرهاى كنترلى مورد استفاده قرار مى گيرند.

درآمدهاى مشاع بانکها از مجموع سود تسهيلات اعطائى و سود و زيان حاصل از سرمايه گذارى ها حاصل مى شود كه اگر از اين درآمد حاصل شده، سهم سود سپرده گذاران كسر شود، سهم بانک از درآمدهاى مشاع حاصل مى شود. همچنين درآمدهاى غير مشاع نيز مجموع درآمدهاى حاصل از كارمزد، مبادلات ارزى و ساير فعاليتهاى مشاوره اى بانکها است.

رابطه تئوریک متغیرهای پژوهش

بر اساس ادبیات موجود، عدم قطعیت سیاستی و اقتصادی می‌تواند بر ریسک و ثبات بخش بانکی از بعد درون سیستمی و برون سیستمی تأثیرگذار باشد. از نظر درون سیستمی، عدم قطعیت از طریق کاهش رفتار ریسک‌پذیری به تصمیمات محافظه کارانه‌تر مدیران منجر می‌شود (یاواس^۱، ۲۰۲۰). التاغب و الغرابالی^۲ (۲۰۱۹) نشان می‌دهند که در دوره‌های بالای عدم قطعیت سیاستی، مدیران محافظه کارانه‌تر عمل می‌کنند به عبارت دیگر با توجه به شرایط بازارهای مالی مجبور می‌شوند محافظه کارتر باشند. از لحاظ برون سیستمی، عدم قطعیت سیاستی و اقتصادی می‌تواند تقاضای اعتبار برای سرمایه‌گذاری در اقتصاد را کاهش دهد. بر اساس این مطالعه، عدم اطمینان باعث ایجاد شوک در وام‌دهی بانکی می‌شود. در این زمینه، کاهله و استولز^۳ (۲۰۱۳) نشان داده‌اند که به طور کلی مخارج سرمایه‌ای و وام‌گیری شرکت‌ها در طول بحران‌های مالی به شدت کاهش می‌یابد. گولن و یون^۴ (۲۰۱۶) تأکید می‌کنند که عدم اطمینان سیاست‌های دولتی می‌تواند هزینه سرمایه را افزایش دهد و تصمیمات مربوط به استخدام، تولید و سرمایه‌گذاری را کاهش دهد و رشد اقتصادی را به طور چشمگیری تحت تأثیر قرار می‌دهد. این عدم قطعیت به طور مستقیم بر تقاضای اعتباری شرکت‌ها و خانوارها از بانک تأثیر می‌گذارد و وام‌دهی بانکی را به میزان چشمگیری کاهش می‌دهد (نگوین و همکاران^۵، ۲۰۲۰) و با کاهش سودآوری، تأثیر منفی بر قیمت سهام و کاهش ارزش‌گذاری بانک می‌گذارد (هی و نیو^۶، ۲۰۱۸). علاوه بر این، عدم قطعیت اقتصادی از طریق عدم اطمینان سیاست دولت بر ریسک بانک تأثیر می‌گذارد و عدم تقارن اطلاعاتی را در بخش بانکی افزایش می‌دهد. بوچکوا و همکاران (۲۰۱۲) اشاره می‌کنند که عدم اطمینان سیاست اقتصادی می‌تواند منجر به عدم آزادی و انعطاف‌پذیری، کاهش بالقوه در بهره‌وری و سودآوری شرکت و افزایش هزینه‌های تأمین مالی خارجی شود. همچنین از طریق افزایش احتمال نکول وام‌گیرندگان به ویژه با افزایش محدودیت‌های مالی در سطح شرکت، این ناتوانی مالی وام‌گیرندگان به ریسک بالاتر بانکی تبدیل می‌شود (کال و استولز، ۲۰۱۳). با توجه به اهمیت بخش بانکی در اقتصاد بانک محور

1. Yavas

2. Al-Thaqeb and Algharabali

3. Kahle and Stulz

4. Gulen and Ion

5. Nguyen et al

6. He and Niu

ايران، در اين پژوهش تلاش مى شود تاثير شاخص هاى ناطمينانى در سيستم بانكى كشور مورد بررسى قرار گيرد.

جدول ۱. آمار توصيفى متغيرهاى تحقيقى

متغير	نماد	ميانگين	ميانه	ماکزيمم	مينيمم	انحراف معيار	مشاهدات
تورم	INF	۱,۹۱۴۳۵	۱,۳۲۹۸۶	۷,۰۷۵۲۷۸	-۰,۰۸۵۵۹	۱,۸۰۱۳۰	۵۵
درآمد مالياتى	TAX	۱۰۹۹۱۴	۱۰۰۱۰۰	۳۳۴۷۰۲,۷	۳۹۰۰۰	۵۰۲۶۱,۲	۵۵
نرخ ارز (دلار)	EXCH	۹۹۰۹۱,۸	۱۰۲۲۰۰	۲۹۳۴۱۵	۳۴۵۹۸	۶۶۱۸۵,۸	۵۵
ZSCOR لگارىتم	LZSCOR	۲,۲۹۹۵۳	۲,۳۰۳۱۷	۳,۳۰۱۳۲	۱,۳۶۴۸۶	۰,۰۹۳۴۸	۹۵۲
نسبت سپرده به دارايى	DA	۰,۶۶۱۰۳	۰,۶۵۷۰۹	۰,۹۷۰۰۵	۰,۲۵۲۸۵	۰,۱۲۱۷۳	۹۵۲
نسبت بدهى خارجى	EXA	۰,۰۹۵۳۱	۰,۰۵۸۰۵	۰,۶۱۲۰۶	۰	۰,۱۰۱۹۱	۹۵۲
نسبت وام به دارايى	LA	۰,۴۲۴۳۴	۰,۴۱۱۲۱	۰,۶۹۸۹۸	۰,۱۶۳۴۵	۰,۱۲۱۰۲	۹۵۲
اندازه	SIZE	۶,۴۲۶۸۸	۶,۵۶۲۵۹	۸,۷۹۱۱۳	۴,۱۵۱۲۵	۱,۱۶۶۰۷	۹۵۲
مجموع نسبت درآمد	IN	۰,۰۸۹۲	۰,۰۸۸۸۵	۰,۲۶۴۹۵	۰,۰۰۳۲۳	۰,۰۴۳۰۰	۹۵۲

منبع: يافته هاى پژوهش

برآورد مدل پژوهش

آمار توصيفى

همانطور كه پيشتر بيان شد در اين پژوهش با توجه به استفاده از داده هاى تركيبى از مدل هاى پانل ديता استفاده مى شود. در جدول (۱) آمار توصيفى مربوط به متغيرهاى پژوهش ارائه شده است. آمار توصيفى ارائه شده بيانگر اطلاعاتى در مورد پارامتر مركزى (ميانگين) و پارامترهاى پراكنندگى (انحراف معيار، ماکزيمم و مينيمم) متغيرهاى پژوهش است.

در بخش آمار توصیفی این پژوهش آن چه هست توصیف و تفسیر می شود و تلاش شده است نمایی کلی از متغیرهای اصلی مورد استفاده در این پژوهش در دوره زمانی مورد بررسی ارائه شود.

برآورد شاخص های نااطمینانی اقتصادی و سیاستی آزمون ریشه واحد

بر اساس روند متعارف در برآورد مدل های سری زمانی و به منظور اجتناب از رگرسیون های کاذب ابتدا باید مانایی متغیرهای پژوهش بر اساس آزمون های متعارف ریشه واحد مورد آزمون قرار گیرد. نتایج آزمون ریشه واحد دیکی فولر تعمیم یافته و همچنین آزمون فیلیپس-پرون در جدول (۲) ارائه شده است.

جدول (۲). نتایج آزمون دیکی فولر تعمیم یافته و فیلیپس-پرون

نتیجه	مقدار بحرانی در سطح			آماره آزمون P-P	آماره آزمون ADF	متغیر
	۱۰٪	۵٪	۱٪			
پایا	-۲,۵۹۶	-۲,۹۱۶	-۳,۵۵۷	-۳,۰۶۵	-۴,۹۴۰	INF
پایا	-۱,۶۱۲۹	-۱,۹۴۷	-۲,۶۰۸	-۴,۳۱۵	-۴,۳۶۲	EX
پایا	-۲,۶۰۳۰	-۲,۹۲۹۷	-۳,۵۸۸	-۱۹,۶۴	-۸,۴۴۰	TA

منبع: محاسبات پژوهش

در جدول (۲) با توجه به اینکه قدر مطلق آماره های آزمون دیکی فولر تعمیم یافته و فیلیپس-پرون برای همه متغیرها از قدر مطلق مقادیر بحرانی در سطح ۵٪ بیشتر است بنابراین فرض H_0 مبنی بر نامانایی متغیرها رد می شود، به عبارتی دیگر تمامی متغیرها مورد بررسی در سطح پایا هستند. در ادامه با استفاده از روش های اقتصادسنجی سری های زمانی، بهترین مدل اتورگرسیو بر اساس معیارهای آکائیک و شوارتز-بیزین و نمودار همبستگی نگار انتخاب می شود و در مرحله بعدی وجود و یا عدم وجود آثار ARCH با استفاده از آزمون (ARCH-LM) مورد بررسی قرار می گیرد. نتایج جدول (۳) نشان می دهد که فرضیه صفر آزمون ARCH-LM مبنی بر عدم اثر ARCH در سطح اطمینان ۹۹ درصد رد می شود و فرضیه مقابل آن، یعنی وجود اثر ARCH پذیرفته می شود.

جدول (۴) نتایج برآورد الگو برای معادلات میانگین و واریانس شرطی متغیرهای مورد بررسی از تهران را نشان می‌دهد. لازم به بیان است که واریانس شرطی محاسبه شده توسط الگوی یادشده، به عنوان جانشین ریسک در بازارهای مورد استفاده قرار گرفته است. همانطور که پیشتر بیان گردید در این پژوهش به پیروی از مطالعات ترن (۲۰۱۹) و ژانگ و همکاران (۲۰۲۱) به منظور بررسی تاثیر شاخص‌های نااطمینانی (محاسبه شده در بخش قبل) بر ثبات نظام بانکی از مدل رگرسیونی در قالب مدل‌های پانل دیتا استفاده می‌شود. قبل از برآورد مدل اصلی مقاله لازم است که برخی از آزمون‌ها روی داده‌ها انجام شود تا از طریق این آزمون‌ها بتوان مدل را به روش مناسب تری تخمین زد. در این بخش ابتدا به این آزمون‌ها اشاره می‌شود.

آزمون‌های تشخیص

در این پژوهش به منظور تعیین مدل بهینه از آزمون‌های لیمر و هاسمن استفاده شده است. بدین ترتیب مشخص می‌شود که آیا از پانل دیتا برای برآورد تابع مورد نظر، می‌توان استفاده کرد یا خیر؟ بدین منظور از آزمون F و در ادامه از آزمون هاسمن برای تعیین نوع مدل استفاده می‌شود.

جدول ۵. آزمون‌های تشخیصی

آزمون چاو				
مدل رگرسیونی	TF آماره	احتمال	نتیجه آزمون	
مدل پژوهش	۴۵,۱۵	۰,۰۰۰	رد فرض صفر	مدل پانل
آزمون هاسمن				
مدل رگرسیونی	χ^2 آماره	احتمال	نتیجه آزمون	
مدل پژوهش	۵۸,۱۸	۰,۰۰۰۵	رد فرض صفر	پانل با اثرات ثابت ثابت

منبع: یافته‌های پژوهش

نتایج مربوط به آزمون F و هاسمن در جدول (۵) نشان داده شده است. با توجه به سطح معناداری نتایج آزمون چاو، فرض (مدل تلفیقی) تایید نمی‌شود. به بیان دیگر، آثار فردی یا

گروهی وجود دارد و باید از روش داده‌های تابلویی (پانل) برای برآورد مدل رگرسیونی پژوهش استفاده شود. نتایج مربوط به آزمون هاسمن نیز نشان می‌دهد که برای مدل پژوهش اثرات از نوع ثابت هستند. یکی دیگر از موضوعات مهمی که در اقتصاد سنجی به آن برخورد می‌کنیم و به منظور تخمین صحیح مدل انجام می‌شود آزمون واریانس ناهمسانی است. از آنجایی که آزمون‌های F و هاسمن استفاده از روش اثرات ثابت را تایید کرده‌اند بنابراین برای آزمون واریانس ناهمسانی از LR استفاده شده است. نتایج این آزمون بیانگر وجود واریانس ناهمسانی است و به همین دلیل باید از روش GLS به منظور برآورد مدل استفاده نمود.

نتایج برآورد مدل

بعد از انجام آزمون‌های آماری مورد نیاز و اطمینان از برقراری شرایط لازم، در این قسمت نتایج برآورد نهایی مدل پژوهش در جدول (۶) ارائه شده است.

جدول ۶. نتایج برآورد مدل پژوهش

متغیر	ضرایب	انحراف معیار	آماره t	احتمال	نتیجه	نوع رابطه
عرض از مبدا	۵۴,۰۳۲	۱,۵۸۶۳۵۸	۳۴,۰۶۰۶	۰,۰۰۰	-	-
نااطمینانی نرخ ارز	-۰,۰۰۶	۰,۰۰۳۱۴	-۱,۹۶۸۷۷	۰,۰۴۹	تایید	عکس
نااطمینانی تورم	-۰,۷۲۰۴	۰,۱۰۷۳۴۱	-۶,۷۱۲۰۴	۰,۰۰۰	تایید	عکس
نااطمینانی مالیات	-۰,۰۰۰۲	۰,۰۰۰۱۹۹	-۱,۲۱۰۰۲	۰,۲۲۶	رد	-
نسبت وام	۰,۴۹۷۵	۰,۵۰۳۴۸۹	۰,۹۸۸۱۴	۰,۳۲۳	رد	-
بدهی خارجی	-۶,۷۹۰۴	۱,۶۹۵۹۱۱	-۴,۰۰۴۰۲	۰,۰۰۰۱	تایید	عکس
نسبت سپرده	۲,۸۹۵۱	۱,۱۵۷۱۰۵	۲,۵۰۲۰۶	۰,۰۱۲۵	تایید	مستقیم
اندازه	-۶,۹۳۱۲	۰,۲۵۹۲۹۷	-۲۶,۷۳۰۹	۰,۰۰۰	تایید	عکس
نسبت درآمد مشاع	۰,۱۴۱۹	۰,۱۳۳۳۲۸	۱,۰۶۴۵۶	۰,۲۸۷	رد	-
مقدار F کلی	۴۶۲,۲۹	P-value کلی		۰,۰۰۰	مدل معنی دار	
ضریب تعیین تعدیل یافته	۰,۹۲					

نتایج برآورد نهایی مدل در جدول (۶) نشان می‌دهد که نااطمینانی اقتصادی (شاخص نااطمینانی تورم) تاثیر منفی و معناداری بر ثبات مالی بخش بانکی داشته است به عبارت دیگر نااطمینانی تورم با ضریب $-۰/۷۲$ بر ثبات بخش بانکی تاثیر گذار بوده است و با افزایش نااطمینانی

اقتصادی آسیب‌پذیری بخش بانکی افزایش می‌یابد. تاثیر نااطمینانی سیاست‌های دولتی نیز در قالب شاخص نااطمینانی ارز بر ثبات بخش بانکی منفی و معنادار برآورد شده است با این حال ضریب نااطمینانی درآمدهای مالیاتی دولت از لحاظ آماری معنادار نیست. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که نااطمینانی سیاست‌های دولتی از کانال نااطمینانی نرخ ارز بر ثبات بخش بانکی کشور تاثیرگذاری منفی داشته است و با افزایش نااطمینانی در سیاست‌های دولتی، ثبات مالی بخش بانکی کاهش می‌یابد.

از دیگر نتایج قابل توجه در برآورد نهایی مدل پژوهش می‌توان تاثیر منفی و معنادار متغیرهای نسبت بدهی خارجی به دارایی بانکی و اندازه بانک اشاره نمود. این متغیرها نیز تاثیری منفی بر ثبات بخش بانکی داشته‌اند. در ارتباط با متغیر اندازه بانک می‌توان بیان نمود که بانک‌های دولتی در ایران با اندازه بزرگ در سال‌های اخیر از وضعیت مناسب مالی برخوردار نبوده‌اند و این نتیجه می‌تواند ناشی از این امر باشد افزون بر این ضریب منفی بدهی خارجی بر ثبات بخش بانکی بر اساس انتظارات نظری پژوهش می‌باشد به صورتی که با افزایش بدهی‌های بانک، ثبات مالی در این بخش کاهش می‌یابد. ضریب نسبت سپرده بخش بانکی مثبت و معنادار برآورد شده است که نشان می‌دهد با افزایش منابع درآمدی بانک، سلامت مالی بخش بانکی افزایش می‌یابد.

بحث، نتیجه‌گیری و پیشنهادها

بر اساس ادبیات موجود، از جمله عوامل موثر بر ثبات در بخش بانکی می‌توان به عدم قطعیت (نااطمینانی) اقتصادی و سیاست‌گذاری‌های دولتی اشاره نمود (شیر و همکاران، ۲۰۲۱). با توجه به اهمیت موضوع در کشور بانک محور ایران، در این پژوهش تلاش شد وضعیت ثبات سیستم بانکی کشور از منظر تاثیر شاخص‌های عدم قطعیت بر آن مورد بررسی قرار گیرد. در این راستا ابتدا با استفاده از مطالعات کتابخانه‌ای به بررسی مبانی نظری تحقیق و دستیابی به اطلاعات حاصل از پژوهش‌های گذشته (ادبیات موضوع و پیشینه پژوهش) پرداخته شد و داده‌های مورد نیاز برای اجرای مدل‌های مورد پژوهش با مراجعه به منابع اطلاعاتی بانک‌های فعال در سیستم بانکی کشور و منابع منتشر شده بانک مرکزی جمع‌آوری شد. در این پژوهش از داده‌های ماهانه ۱۹ بانک شامل بانک‌های ملی، سپه، پست بانک، مسکن، تجارت، ملت، کارآفرین، اقتصاد نوین، پارسیان، پاسارگاد، ملل، سینا، آینده، دی، شهر گردشگری، ایران زمین، قرض‌الحسنه رسالت و خاورمیانه در دوره زمانی ۱۳۹۴-

۱۳۹۹ استفاده شده است و در ادامه تاثیر شاخص های نااطمینانی اقتصادی و سیاستی (نااطمینانی تورم، نرخ ارز و درآمدهای مالیاتی) بر شاخص ثبات مالی بخش بانکی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج برآورد نهایی مدل نشان می دهد که نااطمینانی اقتصادی (شاخص نااطمینانی تورم) تاثیر منفی و معناداری بر ثبات مالی بخش بانکی داشته است و با افزایش نااطمینانی اقتصادی آسیب پذیری بخش بانکی افزایش می یابد. این نتیجه تاثیرپذیری سلامت مالی سیستم بانکی کشور به وضعیت ثبات اقتصاد کلان را نشان می دهد. می توان این نتیجه را ناشی از افزایش ریسک اعتباری بانک ها با افزایش نااطمینانی اقتصاد کلان دانست. لازم به ذکر است که در مطالعات زیادی از جمله رضایی و نوروزی (۱۳۹۷) رابطه مثبت بین نااطمینانی اقتصاد کلان و ریسک اعتباری در سیستم بانکی تایید شده است.

نااطمینانی سیاست های دولتی نیز از کانال نااطمینانی نرخ ارز بر ثبات بخش بانکی کشور تاثیر گذاری منفی داشته است و با افزایش نااطمینانی در سیاست های دولتی، ثبات مالی بخش بانکی کاهش می یابد. با توجه به اینکه افزایش نااطمینانی نرخ ارز تاثیرات عمیقی بر فعالیت های اقتصادی کشور دارد می توان نتیجه بدست آمده در این بخش را به این صورت بیان نمود که با افزایش نااطمینانی نرخ ارز، فعالیت های سفته بازی در کشور رواج پیدا کرده و موجب خروج منابع از سیستم بانکی کشور می شود. از طرف دیگر با توجه به تحریم های صورت گرفته در دوره مورد بررسی معمولاً فعالان اقتصادی برای تأمین ارز مورد نیاز خود مجبور به استفاده از سایر راهکارها به جز بانک بوده اند. این دست دلایل از یک سو باعث کاهش منابع درآمدی بانک ها و از سوی دیگر باعث افزایش ریسک نکول وام های بانک ها می شود و از اینرو ثبات مالی بخش بانکی را کاهش می دهد. از دیگر نتایج چشمگیر در برآورد نهایی مدل پژوهش، می توان تاثیر منفی و معنادار متغیرهای نسبت بدهی خارجی به دارایی بانکی و اندازه بانک اشاره کرد. این متغیرها نیز تاثیری منفی بر ثبات بخش بانکی داشته اند. ضریب نسبت سپرده بخش بانکی مثبت و معنادار برآورد شده است که نشان می دهد با افزایش منابع درآمدی بانک، سلامت مالی بخش بانکی افزایش می یابد. نتایج به دست آمده در پژوهش حاضر همسو با نتایج مطالعه شبیر و همکاران (۲۰۲۱) می باشد و بیانگر ارتباط شاخص های سلامت مالی بانکی با وضعیت نااطمینانی محیط اقتصاد کلان و سیاست گذاری های دولتی است. با توجه به اهمیت موضوع پیشنهاد می شود در پژوهش های آتی این ارتباط بر اساس طبقه بندی های موجود بانک های (دولتی، تجاری، تخصصی، خصوصی) سیستم بانکی کشور مورد بررسی قرار گیرد.

References

- Ahangari, Abdul Majid, Armen, Seyed Aziz, Anwari, Ebrahim, Eskandari, Haniyeh. (1401). The Effect of Uncertainty in Financial Markets on the Real Macroeconomic Variables with Emphasis on the Overlapping Generations Model (DSGE Approach). *Securities Exchange*, 16 (60), 171-206. DOI: 10.22034/JSE.2022.11799.1863. (In Persian).
- Al-Thaqeb, S. A; & Algharabali, B. G. (2019). Economic policy uncertainty: A literature review. *The Journal of Economic Asymmetries*, 20, e00133.
- Amiri, Hossein, & Pirdadeh Biranvand, Mehboobe. (2018). Uncertainty of Iran's economic policies and stock market based on the Markov regime change approach. *Financial knowledge of securities analysis*, 12 (44), 49-67. (In Persian).
- Asadi, Zohra, Yaori, Kazem, & Heydari, Hassan. (2019). Investigating the effects of liquidity and credit risk on banking stability in Iran using the Z-score index. *Economic Policy*, 12 (23), 1-31. doi: 10.22034/epj.2020.10430.1832 (in Persian)
- Assessment of Financial Stability and Factors Affecting the Financial Stability of the Country's Banks (2017). *Financial and economic policies*, 4 (15) :23-42 URL: <http://qjfeq.ir/article-1-444-fa.html>. (In Persian).
- Babajide, A. A; Olokoyo, F. O; & Adegboye, F. B. (2015). Predicting bank failure in Nigeria using survival analysis approach. *Journal of South African Business Research*, DOI: 10.5171/2015.965940.
- Baker, S. R; Bloom, N; & Davis, S. J. (2014). Measuring economic policy uncertainty. *The Quarterly Journal of Economics*. 131 (4): 1593-1636.
- Carvallo, O; & Pagliacci, C. (2016). Macroeconomic shocks, bank stability and the housing market in Venezuela, *Emerging Markets Review*. 26, 174-196.
- Dung Viet Tran, Reza Houston, (2021). The effects of policy uncertainty on bank loan loss provisions, *Economic Modelling*, 102, 0264-9993, <https://doi.org/10.1016/j.econmod.2021.105575>.
- Duong, H. N; Nguyen, J. H; Nguyen, M; & Rhee, S. G. (2020). Navigating through economic policy uncertainty: The role of corporate cash holdings. *Journal of Corporate Finance*, 62, 101607.
- Gulen, H; & Ion, M. (2016). Policy uncertainty and corporate investment. *The Review of Financial Studies*, 29(3), 523-564.
- He, Z; & Niu, J. (2018). The effect of economic policy uncertainty on bank valuations. *Applied Economics letters*, 25(5), 345-347.
- Jahangard, Esfandiar, & Abdulshah, Fatemeh. (2016). the impact of macroeconomic variables on the stability of Iranian banks. *Economic Policy*, 9 (18), 205-229. doi: 10.29252/jep.9.18.205. (In Persian).
- Kahle, K. M; & Stulz, R. M. (2013). Access to capital, investment, and the financial crisis. *Journal of Financial Economics*, 110(2), 280-299.
- Mirzaei, Hossein, Falihi, Nemat, Mashhadi Ban Maleki, Mohammad Reza (2010). Uncertain impact of macroeconomic variables (exchange rate and inflation) on the credit risk of legal customers of Tejarat Bank, *Economic Sciences*, 6 (18): 113-137. (In Persian).

- Rezaei, Nader, & Nowrozi, Alireza. (2018). Examining economic uncertainty and lending decisions of banks. *Investment Knowledge*, 8 (32), 315-330. (In Persian).
- Sadeghi Sharif, J; Talebi, M; Alam Tabriz, A; Katouzian, M.R. *Comparison of indicators for determining the threshold of financial crisis of banks in the rapid warning system based on the factor of business cycles*. Journal of Monetary and Banking Research, 11(38), 501-534. <http://dorl.net/dor/20.1001.1.26453355.1397.11.38.3.8>. (In Persian).
- Samadi, Ali Hossein, Majdzadeh Tabatabai (2012). The relationship between inflation and inflation uncertainty in Iran using Markov rotation regression, *Economic Modeling*, 7(23): 65-47. (In Persian).
- Shabir, M; Jiang, P; Bakhsh, S; & Zhao, Z. (2021). Economic policy uncertainty and bank stability: Threshold effect of institutional quality and competition. *Pacific-Basin Finance Journal*, 68, 101610.
- Shabir, M; Jiang, P; Bakhsh, S; & Zhao, Z. (2021). Economic policy uncertainty and bank stability: Threshold effect of institutional quality and competition. *Pacific-Basin Finance Journal*, 68, 101610.
- Shaygani, Bitā, & Abdullahi Arani, Mosab. (1390). Analysis of stability in the banking sector of Iran's economy. *Two Quarterly Journal of Economic Studies of Iran with the Approach of Islamic Economy*, 8 (16), 147-167. (In Persian).
- Shekarkhah, Javad, Asiai, Mohammadreza, Mahmoudi, Mehdi. (1402). The Relationship between Economic Uncertainty and Synchronization of Stock Returns in Companies Listed on the Tehran Stock Exchange. *Securities Exchange*, 16(62).225-252. DOI: 10.22034/JSE.2022.11963.1976. (In Persian).
- Vural-Yavaş, Ç. (2020). Corporate risk-taking in developed countries: The influence of economic policy uncertainty and macroeconomic conditions. *Journal of Multinational Financial Management*, 54, 100616.
- Waemustafa, W; & Sukri, S. (2015). Bank specific and macroeconomics dynamic determinants of credit risk in Islamic banks and conventional banks. *International Journal of Economics and Financial Issues*, 5(2), 476-481.